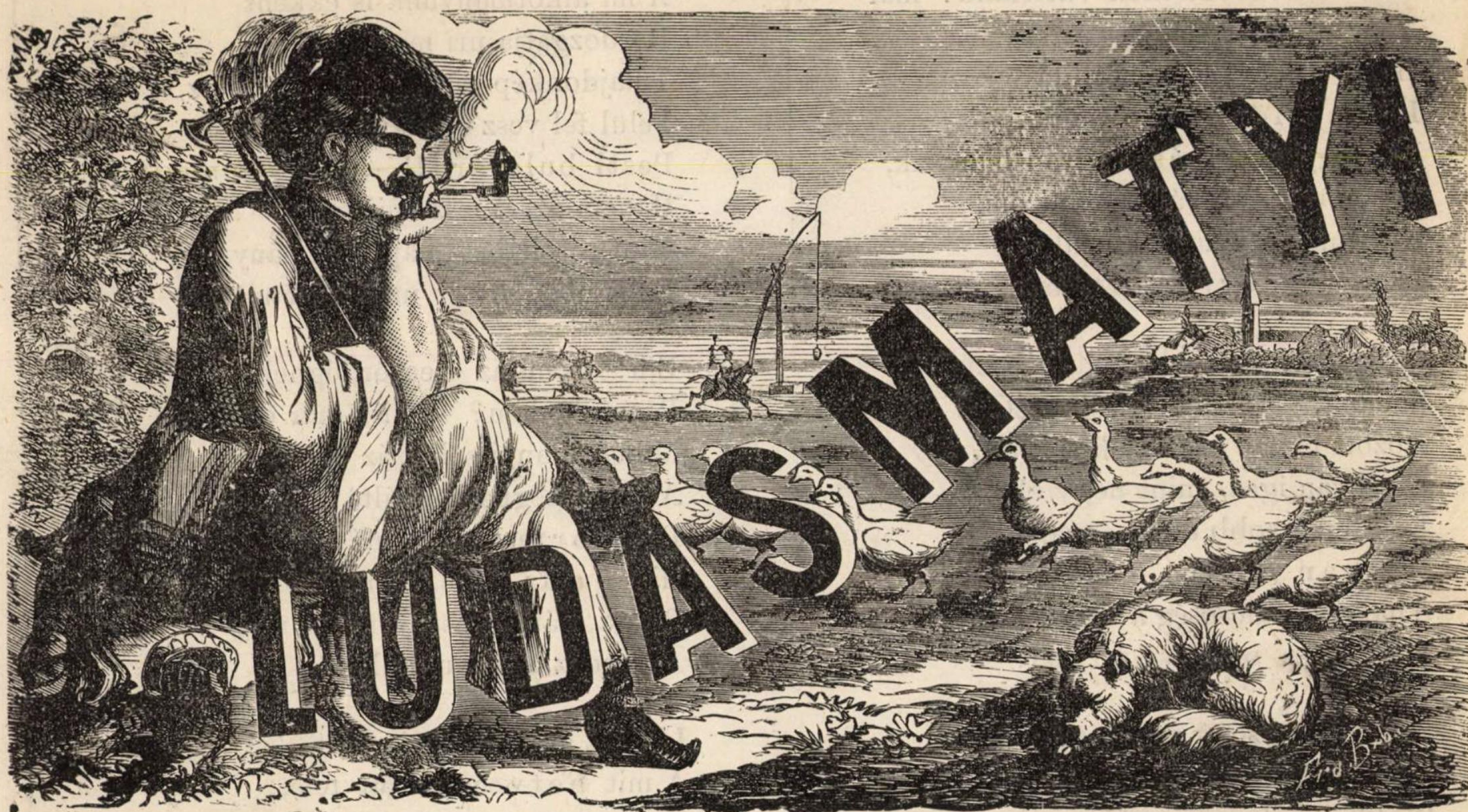

V. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP. Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a KIADÓ-HIVATALBA Városháztér 6. sz. alá küldendő.

Pest, január 1. 1871. I. szám.

GYÜJTŐKNEK öt előfizető után tiszteletpéldány jár.

Szerkesztői iroda: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva.

Uj esztendőre!

Elmult az ó, — megjött helyette
Az uj, — mint kezdettől fogva,
Mert az idő repül sebesen —
Nem tarthatjuk nálunk fogva!
Csak oly bitang volt bizony ez is,
Mint hatvanhéten elkezdve
A többiek mind. — Ugyan kinek
Lehetne is most jó kedve?!

Másoknak jó volt! ámde nekünk
Nem nagy örömünk volt benne,
Mert csak a bajt szaporitotta,
Csak kreditünk fogyott benne!
Kerge Palinak — igaz — használt,
Mert pénzügyminiszter leve,
Nem tom, valjon nem csapja-e el
Kis hasacskáját a leve?!

Francziákat megszabaditá
Lui urtól — tán örökre,
Hanem bezzeg ki kellett állni
Minden legénynek csürökre!
Non possumus papa is szépen
Két szék közt a pad alá ült!
Sok százados törekvés után
Róma gazdájához került!

Szhja! ez igy van, hijába pusztitott
Oly nagyon a mitrajlőze,
Antonelli páter Tritytrotytyal
Terveket hiába főze!
Az, — a mi nem életre való
Lepasszol, bukik, miként ők,
Legyen az pápa, avagy pedig
Korszikai hires ripők!

Wo ist die Deutschen Vaterland? már
Nem kérdezik semmi párttal,
Hetven ezt is összeállitá
Istenfélő Vilmos által, —
Még egy kis rész ugyan hiányzik,
Itt Aus... tovább nem irom,
Kinyilnék a principálisnak
Ismét a váczi áristom!

Csak minekünk nem tudott hozni
Semmit, — az az, mit beszélek?
Hozott biz az temérdek sok jót,
— Olyan igaz, mint hogy élek. —
Kell-e nagyobb áldás annál a
Hatvan millió forintnál:
S nagyobb dicsőség a megvoksolt
Pesti hires bulevárdnál?

Zsidó kisasszony schábetz napon
Felöltözik nagy czifrára...
Csakhogy el nem repül, — de nagyon
Kevély is az uj ruhára; —
De a czifra viganó alatt
Ligg-lógg rajta a sok kölöncz,
Felül pompás, alul azonban
Rá van szedve minden gincz-göncz!

A mi alkotmányunk is ekként
Hordozgatja uri magát,
Tulajdonkép gincz-göncz az egész,
Felül fel vesz egy kis javát!
Pesti bulevárd!! — kenyér megnincs,
Hanem azért lesz hejjehuj!
Mint a schábetz napi zsidólány,
Ez is oben huj! unten pfuj!

Ejh! de mi az öreg ördögnek
Panaszkodom? — hisz már elmult,
Miként annyi sok száz elődje
A semmiségbe belefúlt!
De mortuis nil, nisi bene,
Hisz ő adta mind, a mink vót,
Búzát, pár garast, e mellé meg
Átkozott savanyu vinkót!

Ide hát azzal a pohárral!
A mit hetven töltött tele,
Köszöntsük az uj hetvenegyre,
Köszöntsük hát, — ide vele!
Isten hozott ujév, szivesen
Házunkba fogadunk, jőjj be,
Gyere közénk, itt az első hely,
Ez téged illet, csak ülj be!

Itt a pohár! köszöntünk téged!
Áldasz, — avagy megátkozol,
Bátran várjuk napjaid jöttét,
Nem kérdezzük, hogy mit hozol!
Igaz, — elcsúsznék egy kis jó sor,
Várja is a nemzet, s haza,—
Mégis csak azt az egyet kérjük:
Hogy **Öt**, — csak **Öt** hozd el haza!!!

Nagy Bőgős. *)

Egy kis kóstoló

A debreczeni haute creme nagyszerüségéből.

A mult télen a kereskedő ifjuság bált rendezett, s egy ismert nagyságos asszonyt is meghivott küldöttjei által a mulatságra

A nagyságos asszony meg jelenhetési grátziáját ily feltételekhez szabta.

ha az idő lészen hozzá aggreable,
és ha a társaság leszsz conveniable,
És ha a petit Zsorzs *) nem lészen, majd malade,
S hogy ha lészen nobel a báli szuite
Igy lessz a bál osztán általunk complete
ugy tán nem amuzirozzuk magunkat.

Erre osztán az invitáns kereskedő ifjak emígyen válaszolának:

Bocsásson meg nagysád! lexicon nincs nálunk.
Haza megyünk és majd forditást csinálunk.
Ennyi czifra szónak értelmét nem tudjuk,
A francczia szótárt elöbb által futjuk —

*) Drága principális uram! minekutánna meg vagyok győződve, hogy ennél jobb ujévi kivánságot kigyelmednek ugy se mondhatok, hát nem is mondok mást! **Nagy Bögős.**

Jól vagyon jól édes brúgósom! nagyon eltaláltad a kivánságomat, hallgassa meg a magyar — magyarok istene! **Matyi.**

*) A Zsors magyarul Gyurit tenne.

Egy jelenet az ügyvédi vizsgán.

(A. ügyvédjelölt ül a vizsgaszéken.)

Kérdés: mondja meg tekintetességed, hogy a magyar alkotmánynak mik biztositékai?

Válasz: Az aranysarkantyus vitézek.

Kérdés: Mondja meg, hogy tulajdonképen mik azok az aranysarkantyús vitézek?

Válasz: A gárdák!

Kérdés: Mondja meg kérem, hogy sommás ügyekben a fizetési meghagyás leghoszabb határ ideje hány napra terjedhet?

Válasz: Nyolczra.

Kérdés: S a legrövidebb?

Válasz: Tizennégyre.

Kérdés: Mondja meg kérem, hogy a telekkönyvnek hány része van?

Válasz: Több.

Kérdés: Ha több része van, mondja el ezeket.

Válasz: A törvény szövegét nem olvasgattam, s csak annak szellemét tettem magamévá.

Kérdés: Mondja meg, hogy hol van a telekkönyvi törvénynek szelleme összeállitva?

Válasz: A közjogban elszórtan.

Kérdés: Mondja meg nekem kik azok a kézbesitők?

Válasz: A megyei pandúrok.

Kérdés: Hát a hol pandúrok nincsenek?

Válasz: De vannak ám mindenütt.

Kérdés: Mondja meg tekintetességed hány ministeri tárcza van?

Válasz: Annyi, amennyi minister van.

Kérdés: Mondja most már meg, hogy hány minister van?

Válasz: Annyi, amennyit ő felsége kinevezett.

Kérdés: S hányat nevezett ki?

Válasz: Akárhányat.

Kérdés: Mit ért ön engedmény alatt?

Válasz: Azon cselekményt, mely szerint valakinek valami engedtetik.

Kérdés: Hogy érti ön ezt?

Válasz: Úgy p. o. hogy nekem van valamim, átengedem a másiknak s az nem gondol vele semmit.

Kérdés: Mi a különbség bérlet és haszonbérlet között?

Válasz: bérletnek neveztetik maga az ügylet, haszonbérletnek, ha haszon van mellette.

Kérdés: mióta áll fenn a sajtó törvény hazánkban?

Válasz: Azóta, mióta életbe léptették.

Kérdés: S mikor lépett e törvény életbe?

Válasz: Midőn a sajtó alól kikerült.

Kérdés: Hány része van a magyar magánjognak?

Válasz: Ezt már bajos meghatározni.

A vizsgáló birák visszavonulnak, aspiránsunk a közönség felé fordul, rebegve e szavakat: „gondolom, hogy megbuktam, de mégse hiszem." S csakhamar vissza térnek a birák a vizsgáló terembe s kihirdették Bandi előtt a halál itéletet, ki egész elsáppadva szintén vissza vonult s azóta nem is látni öt Pest falai között.

Alázatos kérelem

nagyméltóságu gróf Andrássy urhoz, mint a közmunkatanács elnökéhez.

Nagyméltóságu elnök ur!

Miután a mult év végén megszavazott pesti bulevard, a mi müködési tervünket mondhatnánk végkép megakasztja, leendvén ott igen világos és levén az utcza igen széles,— s ezáltal mi kenyérkeresetünktől magunkat elütve látván, s a Kerge Pali ö méltósága által annyira ütött hajtott országos adót se fizethetvén, alázatos bizalommal vagyunk bátrak nagyméltóságod kegyessége elé járulni, hogy a pesti bulevárdok létesítése esetére, nekünk működési térről gondoskodni méltóztassék.

a budapesti összes csirkefogók

választmánya.

A Csökmői Sárkány.

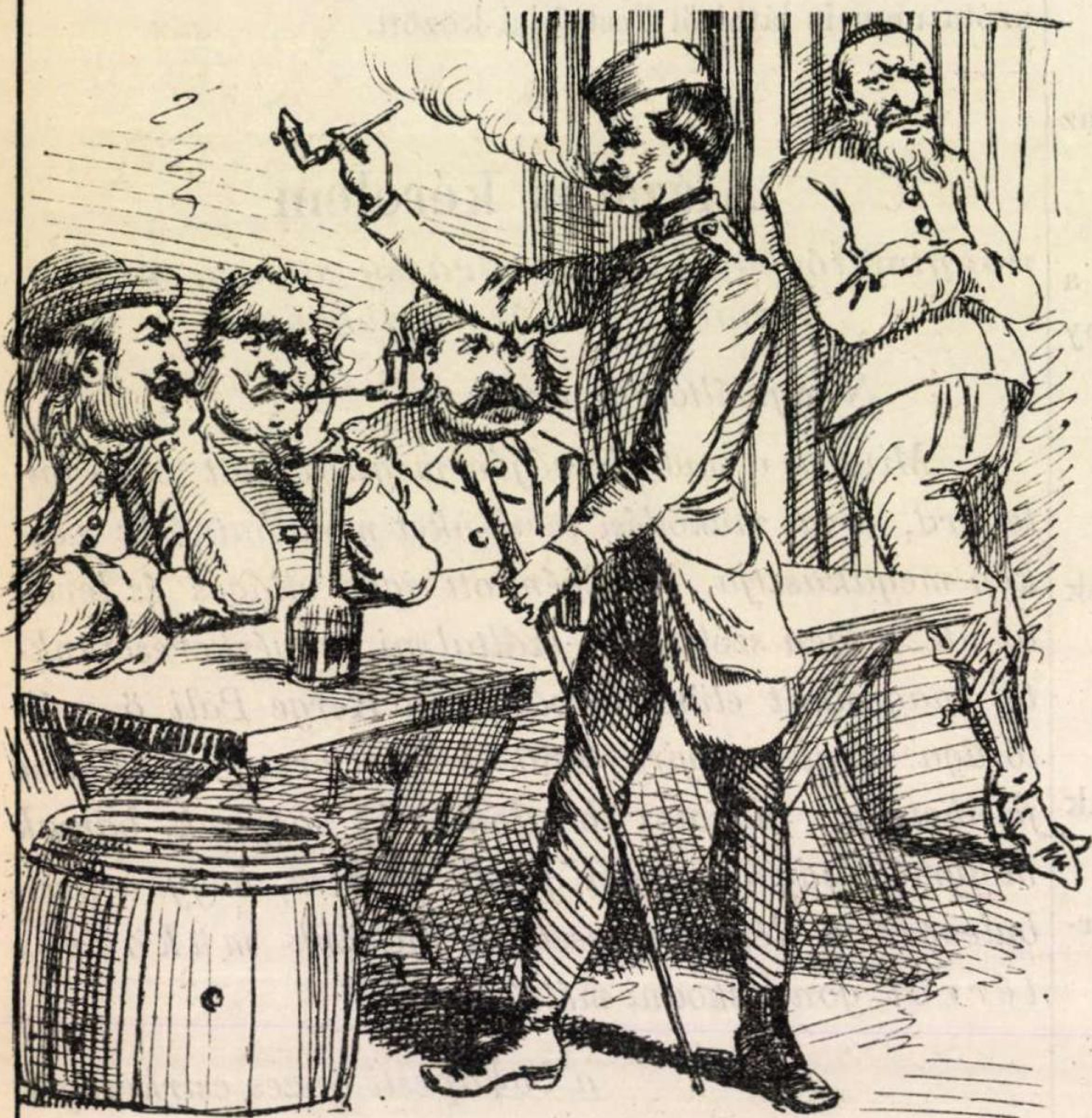
Ős eredeti néprege, mely még nyomtatásban nem látott világot.

Híres volt régennte a nagy kunsági nagy Ártán,
Még annál sokkal híresb a csökmöi sárkány!
Ezt a csökmeiek tartják régóta titokba...
Mint a pisztojokat szokták elrejteni tokba.
Szóllani ök erről másnak semmit sem akarnak,
Mert attól félnek, hogy előre fejökre vakarnak.

*

Csökmő nagy rét közt majd egy mértföldnyire fekszik,
Mint valamely várban nádnál kedvére melegszik.
Itt ország utján se gyalog se lovas sohasem jár,
Vad rucza, gém, vad lúd, szárcsák barlangja, tekintsd bár..
Sok szigetet szántnak, vagynak bövében kenyérnek,
Marhákat tartnak, szénát szomszédba se kérnek;
Laknak is itt gazdák, jól tudjuk meg lehetösök —
Jószággal pénzzel sok barmokkal tehetösök.
Esztet megsejtvén Csuba Ferke nagy impopopostor
Obsittal haza jött békési fi, csalfa nagy ostor..
Pénz nézésével sokszor ki gyakorta sokat csalt
Azzal odébb állott, borozott, sok jó falatot falt,
Melly karakányságnak fizetődött sokszor az ára...
Mert számos pálczát szoktak neki rakni farára.

Újj fortélyt gondol, lantol Csökmőre sebessenn,
Egy halmonn jukat ás késsel mentébe, jelesenn
Csontokat ő abban valamint köveket belerejtett,
Birákhoz bément, kiket álnok módra megejtett.

Mert a birákat megjegyzett dombra kicsalja,
A pénzt ássák fel nékik.. Csuba Ferke javalja.
Kezdenek áságoz, tsontokra kövekre találnak..
Lellyebb nem vájnak, Csuba tiltására megállnak.

* * *

Már örömest ásnák mert a sok pénznek örülnek
Annyira, hogy szintén bőrökből majd kirepülnek.
Mond Csuba, ezt most hogy mi felássuk hej lehetetlen!
Rétbeli sárkánytól a melly hozzá mehetetlen..
Itt közel a rétbenn kintsünket az őrzi keményenn
Barna setét éjjen szint úgy mint nappali fényenn
E titkos sárkányt ha lehet húzzuk ki jukából,
Mint elnyelt halakat szükség ki hasitni csukából.
Ennek senki felé nyilván közelíteni nem mér
Megkötözöm pedig én mivel engemet esmér;
Ugy de forint 500 nékem fizetődjön előre,
Másként sárkánynak nem lész keteké soha böre,

Osztán a faluban vastag valamennyi kötél van,
Együve tóldozvánn szedjük szekerekre legottann.
A summát megadák, vagynak bővibe kötélnek,
Isznak, vigadnak, látnád kedvekre hogy élnek..
Másnap jó reggel sárkány húzásra kimennek,
Sok kötelet s lánczot szekeren kiemelnek.

* * *

Itt vagyon a rét már, mellyben Csuba kötni bemégyen,

Fortéllyát rét közt, Csökmő nem tudja mi légyen.
Sárkány helyt kötelet kötvén ki rekettye bokorra
Hogy lakosokkal majd sorrul húzatja ki sorra.
Egy nagy üres kantát a széltorkára meresztett,

A melly a fáról szájánn csuda hangot eresztett.
A húzóknak száma egész huszonöt-re telik ki..
Hogy bokrot huznak huszann meg öten se lelik ki.
Szól Csuba, megkötözém már a nagy bestia sárkányt,
Melly tett itt sok kárt és szájánn tüzkarikát hányt.
Kintskereső hívek! kapjunk no kötélre legények!

A sárkánt húzzúk, ne legyünk jobbára szegények,
Huzzátok hát, nem jön, kötelünket rántja devissza,
Halga miként bömböl vérünket még ma meg issza?
Huzzátok! nem jön, jön már, de feleszik,tte harag

A kötelenn lévő tisztátalanokra hadakszik ...
Mert ki sokat vétett, megrontván más feleségét,
Azt szét tépi be nyelvén mindjárt mint eleségét,
Mond vala a biró! Törvényt teszek a szaladásra
Elhagyom a kötelet, nincs kedvem itt maradásra..
Mind valakik tudjuk tettünket, utánna no fussunk
Hogy ránk esmervén menykő agyára ne jussunk!
Szólt Csuba húzókhoz, hát kentek mind haza mégyen?
Vesd el aló magadat, szaladás jaj mennyire szégyen..
Még annál jobban lódulnak futva, haladva..
Hogy rókát nyúlat foghattak volna szaladva.

Ott maradt egy ember, szaladott el férfi huszonnégy,
Mond Csuba néki, legény! mérthogymagadis haza nemmégy?
Én a sárkánytól mond, mint egy szikra se félek,
Más feleségével mert nem közös életet élek..

Óld csak el a sárkányt J e n e i! téged soha sem bánt,
Óldani nem merem én, inkább ölnék meg oroszlánt,
Óldozom hát én el mert már szabaditani kell el..
Hogy ha magát nem hagyja fejét meg sujtom ököllel.
Mit van mit tennem, szükség nekem is haza mennem.
Mert a húzókkal kell nékem még ma beszélnem,
Sárkány húzóim kívánok jó boros estvét..
Kednek is ollyat mint mikor a jó koczka hatot vét.
Jöttem kentekhez rétről szép köszönettel,
Jöttem más részbenn kedvetlen roszsz izenettel;
A haragos sárkány mert mondom, bé jön az éjjel..
Melly a húzókat ha nem őrzöm, tépdesi széllyel,
Hát mind egy házbann éjjelre vonuljanak egybe..
Itt együtt hálván fognak menekednie ebbe.
A külső ajtót zárván jófėle lakattal..
Ott kin strázsálok, birok én sárkány akarattal...
Jó lész, azt mondják, a szép szónak neki állnak,
Öszve szedik magokat, mind együtt éjtszaka hálnak.
Egygyenként őket Csuba is majd házba betolja..
Jertek most kifelé, Csuba mondja, hogy ha kitudtok..
Én pedig el szököm, úgy soha látva se láttok,
Másutt a sárkányt, farekettyét megmagyarázom,
A feladott summát a csapszékekre kirázom.
Itt pedig én nékem különös jó drága szerencse,
Hogy bot nem követett, sem vármegye kurta bilintse.
A lakatot leverék, hát már Csuba nintsen —
Osztán búsúltak képzelt sárkány tanya kintsen.
Egy okos a nép közt szóll és végtére ki mondá:
Most Csuba tett minket sárkánnyal tiszta bolonddá,
Nagy Magyar országban elterjed meszszire hírünk,
Krónika kél róllunk, s lehet elgondolni mit érünk!
Leszsz ellenségünk, hidjétek el a feleségűnk
Asszonyi szemrevaló hányástól szüntelen égüng.
Csökmő! e példát örök emlékedre jegyezd fel:
Hol nincs pénz! ne keress ne csalattas többször is igy el.

Szives kérelem

Zsedényi Ede urhoz!

Ámbár ez az én mokra poétám a Nagy Bögös uraságodat nagy pecsovicsnak nevezte, mégis miután uraságodnak oly igen finom n e v e l é s e van, — miként az országházban is említé, — bizalommal kérem, méltóztassék az „O r s z á g - v i l á g" czímü képes lap elöfizetési felhivását, meg a L u d a s M a t y i ét is megtekinteni, s összehasonlítván az uraságtok kedvencz, — s a mivelt magas körökben oly szivesen látott — lapjuk, a Borsszem Jankó némely czikkeivel — minémüek legközelebb a „m a r h á k, ö k r ö k, l o v a k, b o r j a k, s tudja f e n e" mi tartalmu, továbbá az a „g e n n y e s t u r h á k k ü l ö n c z e í-v e l a j ó i z l é s t a r c z u l o k á d ó" sat. sat. sat. s méltóztassék megmondani, kinek kéne egy kis becsületet tanulni, az O r s z á g - v i l á g és M a t y i-n a k - e? vagy pedig B o r s s z e m J a n k ó n a k?!

Ludas Matyi.

Most kezdődik még csak a táncz.

Most kezdődik még csak a táncz!
S nő a burkus képén a rancz,
Most feltámadt a holtnak hitt
Franczia nép lelke lángja!
A burkus még alig látja:
S a láng már is éget, vakít.

A gazdálkodásnak vége.
Nem várta s mégis a jégre
A győző jut, s a levert hon:
A szivébe döfött karddal
Mint egy boszuálló angyal, —
Olyan tüzzel, — dicsön harczol.

Ezereknek vére árán
Lehetett győztes az ármány!
Használta is az alkalmat,
Legyilkoltak vére árja..
Fölött uszott koronája:
És most haza elnyargalhat.

Ki is hitte volna már azt,
Hogy egy nép, kit ugy eláraszt
A gyilkosok milliója..,
A kegyetlen döfés alatt
Mely szive mélyéig szalad —
Magát megvédje s megóvja?

Ilyet csak szabad nép tehet!
A ki annak nem születetett:
Félénk, gyáva szolga marad.
Mert szabad csak egy olyan nép:
Melynek lelke romlatlan ép;
S tiszta mint az égboltozat.

Előre Francziaország!
Imánkat bocsátjuk hozzád:
„Legyen szerencsés fegyvered
Alatta ha zsarnok vesz el:
S te sziklaként megállsz, ezzel
Sok nép lánczait levered.

Janitor.

Akadémikusi értekezlet.

Kérdés. Alá lehet e irni a kis és nagy bőgősnek azon nézetét miszerint a Borsszemjankó ezután Tök Jankónak tituláltassék?

Felelet. Nem. Igaz ugyan hogy Borsszem Jankó feje nagyon hasonlit a tökhöz, de a tök magvas szokott lenni, már pedig Borsszem Jankótól semmi „magvas" nem kerül ki, s igy az ajánlott nevezet elvetendő.

Kérdés. Hát ez jó név volna e, hogy Orrszenny Jankó?

Felelet. Nem, mert ugyan ki „venné orrára" a mit ő ir.

Kérdés. Hát talán jó volna Drágainak nevezni?

Felelet. Ez màr anyiban jó, a mennyiben üres lapja a nemzetnek elég drágába kerül.

Kérdés. Vagy tán Ágravalónak kellene nevezni?

Felelet. Megjárja, a mennyiben, ugyancsak felmászott az ugorka fára.

Kérdés. Hát hogyan lehetne leghelyesebben nevezni?

Felelet. Vezeték neve (Ágai) első és utolsó betüjéből csinált monogram szerint **á i**-nak.

Kérdés. De hát mit jelent az az **á i**?

Felelet. Ai németül annyit tesz, hogy lajhár, — német nevét orditásától nyervén — mely állatról azt irja Jókai Móricz a fekete gyémántokban, hogy addig rágódik egyes fának levelein, mig kifogyván a levelekből, lemászni pedig a fáról derogálván neki, össze huzódva alá dobja magát. Ilyen fa Borsszem Jankó ranézve Están és Sanyi, kiken addig rágódik, mig egyszer csak alá zuhintja magát az ugorka fáról. —

Kérdés. De hát nem lehetne az **á i**-t rövidebben magyarra forditani?

Felelet. Dehogy nem, igy például **i á**

Kérdés. Vajon megnyugszik e ezen Borsszem Jankó?

Felelet. Bárcsak, ha meg nem is, de elnyugodnék.

Adoma.

1861 után történt. B. megye főispáni helytartója utazàsa közben beszállt az öreg N. Miklóshoz, ki igen vendégszerető hirben állt a környék előtt. Természetes: hogy hidegen fogadtatott; mit ő méltósága észrevevén: ebéd ideje felé ugyancsak verte az indulót.

Hova akar menni méltóságod? kérdé a házi gazda.

Ugy hiszem, van ebben a mező városban valami fogadóféle, elmegyek ebédelni; hanem szekeremet és lovaimat itten hagyom, reménylem megengedi uraságod?

Már hiszen ha be mert jönni méltóságod hozzám, csak maradjon nálam; a hol a lovai esznek, ott ugyhiszem maga is ehetik.

Nadjun szumurú gyász khántos,

mit az ú eszthendüre züngüli Hasli Muzes.

Az ezernyulczszáz és hetvenedık évnek
Fülütte hanguzza már haluttas ének;
Mikhet nopthárjában khi vürüs krétházta
Allelojáznak űt khánturuk mél gyászba?

És hodj ne járják e vén khántisthák púrùl,
Lonthumat leveszhek mogom is a phulczrul,
S mint szoplens beállum éneklük khüzébe,
Hodj adusságumat lerujjak ez évre.

Nusza azért lonthum cshodás oel hárfo,
Khezgy a khezdüvégén igy be a nutábo:
Csendes halutthadban nem átkhuzum théged,
Ámbár hagytál nálom kheserű emlékhet.

Mert phurusznál scheftem ogy üssze khuszáltod:
Mint Ondrási fhején burbél a hoj-szálat,
Gundjoim nyojthottál ujan huszszu surba,
Mintho lette vulna Phulszky Ferencz urra.

S mint khi khártyo mellett virrasztgattya ébren,
Az Ivánkhoéhoz mérthél az én éjem,
Hizú ükreimnek attad ujan hasat:
Hodj Rimanuczhirul szhebb szolonna hasad.

Tettél ujanná én nevethü muzsámot:
Mint thanfelügyelő, khi hurtyugja mél álmut,
Szuval — szhállt szherencsém thüled gürbe utra,
Mint a Mikhu s Hullán egyczeri vasúttya.

Mégis mindezekhért nem átkhuzum théged,
Süt hamvaid felett állitum emlékhet.
— De hiszen sirudnál khereszttet khi putul,
Edj khét jellem-vunás delegácziubul.

Azért is hát hagyom thégedet magára,
Uhajtván: hodj cshündes legyen sirud álma —
Addig mig elithél a nagy isten fija. . .
Az, mit máskhént hijják ugy: hogy histhurija

Ujévi köszöntő

a Ludas Matyi munkatársaihoz!

Papirrágó, Herkó-meg az Ántipáter!
Kis Bőgős, Kotnyeles, Vlad Marczi tót zember
Karikás, Karakán, borzas Kondor Marczi!
S phulitíkhos khültű, thodós Haslí Mózsí!
Scutica, Janitor, Reszelő, Szapuló,
Mind — mind, a kik vagytok, te is Piri Palkó!
Itt az ujesztendő, — köszönt a Nagy Bőgős,
Ugy a miképen ő minden héten bőgőz
Azonságoképen ti is csináljátok . . .
S Deákék zubbonyát folyvást poroljátok,
Élczet, fricskát, rigmust öntsetek ti bőven,
Éljetek vitézül ez uj esztendőben.

Párisi étlap.

	Frank
Lóhus leves kölessel	1 ½
Kutyamáj szeletek, a la maitre d'hotel . . .	3 —
Macska hátszeletek, mayonnaise mártással . .	5 —
Pörkölt kutyavese, paradicsom mártással . .	3 ½
Macska aprólék gombával	4 —
Kutya oldalszelet borsóval	3 —
Patkány, vadhus gyanánt elkészitve	5 —
Kutya czomb egérrel bors mártásban . . .	3 —
Plumpudding rummal és lóvelővel	5 —

Bernát Gazsinak ez az étlap annyira megtetszett, hogy extra luftballonban „Nachnahme“ hozat magának mindezen étkekből egy egy portziót, s paroláját adta, hogy mihelyt megérkeznek a delicatesse-k, Ludas Matyit is meghivja a lukullusi traktára. Az egész nem sokba kerül mint Gazsi mondja, csak félmillió forintba. — No de mi ez Gazsinak, ki Sylveszter éjszakáján öröklött Rothsschildtól husz millió adósságot.

Sziporkák.

Futta a falusi gyermek a zsóltárt az examenben, hiába csititotta tiszteletes uram; s midőn a két utolsó sorhoz ért, a nagy hadarásban ilyen formán ejtette ki azt:

„És meg nem engedéd azoknak,
Hogy nagyanyámon vigadjanak“
E helyett: „Hogy nyavajámon vigadjanak.“

* * *

Hát aztán Gézácskám, mind ilyen nagy fiuk járnak veled az iskolába, mint te vagy? kérdé a 8 éves kis scythát a bácsi.

Dehogy! járnak biz oda bácsi lelkem majd olyan nagy bolondok is mint — maga, válaszolá a gyermek.

Zsiga-pósta.

Belizárnak: asatiraképet egészen másképp találnák magyarázni, csinján kell bánni a puskaporral. A másik képnek sem lenne a kivánt hatása; Ludas Matyi az effélékben nagyon válogatós.

Dárdásnak: Hadd el pajtás, eleget vesződünk különben is Tök Jankóval, tudod azt a példabeszédet: hadd ugasson a kutya csak meg ne harapjon.

Nagy Bőgősnek: No jó brugósom! ha te a Matyi munkatársainak kivánsz boldog uj évet, én meg visszakivánom azt neked és az egész falamiádnak. Karácsonyi szépversedért pedig küldök olyan csikóbőrös kulacsot, a milyenből csak Csokonai Vitéz Mihály ivott. Szervusz!

!!!Ujévi ajándékot Matyinak!!!

Tisztelt publikum! tetszik tudni, hogy ez a Ludas Matyi olyan bolondos egy ficzkó, akár van kedve, akár nincs, még is mindig jó arczot vág a nemes publikum mulattatására; nem érdemli e hát meg, hogy az érdemes publikum neki is szerezzen már egyszer egy kis jó napot? De meg ám. UJÉVI AJÁNDÉK fejében tehát tessék prenumrálni a Ludas Matyira, mert a ki elő nem fizet, az előttem mind Döbrögi! az árgyérussát.

A stóla 3 hóra 1 frt 50 kr. — félévre 3 frt — egy évre rongyos 6 frt.

☛ Más előfizetési felhivást ne tessék várni, mivel oeconomiai szempontból nem küldünk. ☚

Az előfizetés postai utalványon vagy bérmentes levelekben küldendő:
Pest, városháztér 6. sz. alá.

Ludas Matyi.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pesten, 1871. Nyomatott Bartalits Imre könyvnyomdájában öt pacsirta-utcza 5. szám.